

Zažil jsem srandy fůru,
prošel světa kus
Ze skotských polí viděl prvně dvojmo Velký vůz
Jak vzal mě první třídou na konečnou Velké medvědice

Pak letěl volným pádem jako předtím tolikrát
kolik svatých tehdy při mně mohlo stát?
Když hledal jsem na dně Vltavy střechy od Atlantidy

Ted' každá vteřina se vleče, já cítím jak mi do bot teče
A každá sklenice je mělčina do který se potápím

Za to teď nosím svetr, co kouše
do kopců mě nestihl vzít
Až dolů se budu zas pouštět
svleču ho

Nosím svetr,co kouše
do kopců mě nestihl vzít
Až dolů se budu zas pouštět
pak svleču ho, a jsme si kvit.

Znám pomíjivost času, kdy se vše zastaví
i nekonečný kolotoč mého deja vu
I pády na hubu, když jsem sedl na špatnýho koně

Ted' každá vteřina se vleče, já cítím jak mi do bot teče
A každá sklenice je mělčina, do který se potápím

Za to teď nosím svetr, co kouše
do kopců mě nestihl vzít
Až dolů se budu zas pouštět
pak svleču ho

Nosím svetr,co kouše
do kopců mě nestihl vzít
Až dolů se budu zas pouštět
pak svleču ho

Co v sobě nosím, nechci už pouštět
A co mám, nenechám si vzít
Už mě nedusí, že v sobě skrývám růžový světlice vystřelený.

Za to teď nosím svetr, co kouše
do kopců mě nestihl vzít
Až dolů se budu zas pouštět
pak svleču ho, a jsme si kvit.

Už jsme si kvit.